

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 2/12
V Luxembourg, 24. januarja 2012

Sodba v zadevi C-282/10
Maribel Dominguez proti Centre informatique du Centre Ouest Atlantique,
Préfet de région Centre

Direktiva o organizaciji delovnega časa nasprotuje nacionalni ureditvi, ki pravico do plačanega letnega dopusta pogojuje z najmanj desetimi dnevi dejanskega dela

Na to pravico ne vpliva, če je delavec na pravilno predpisanem bolniškem dopustu zaradi bolezni ali nesreče, do katere je prišlo na kraju dela ali drugje

Direktiva o organizaciji delovnega časa¹ uvaja obveznost za države članice, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi vsakemu delavcu zagotovijo pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov v skladu z nacionalno zakonodajo (člen 7).

M. Dominguez je bila novembra 2005 poškodovana na poti od svojega prebivališča do službe. Po tej poškodbi je bila z dela odsotna med 3. novembrom 2005 in 7. januarjem 2007. Zadevo je predložila francoskemu sodstvu, da bi pridobila 22,5 dni dopusta iz naslova tega obdobja, kar je njen delodajalec, Centre informatique du Centre Ouest Atlantique (v nadaljevanju: CICOA), zavrnil, in, podredno, plačilo nadomestila v višini približno 1970 EUR. M. Dominguez namreč trdi, da je poškodba na poti na delo nesreča pri delu, za katero velja enaka ureditev kot za nesrečo pri delu. Meni, da bi za izračun njenega plačanega dopusta moralo biti obdobje prekinitve izvajanja njene pogodbe o zaposlitvi po poškodbi na poti na delo izenačeno s časom dejanskega dela. Ker M. Dominguez s svojim zahtevkom ni uspela, je vložila kasacijsko pritožbo.

Cour de cassation (Francija) je Sodišču postavilo vprašanje, ali je francoska ureditev, ki po eni strani pridobitev pravice do plačanega letnega dopusta pogojuje s tem, da je delavec delal najmanj deset dni (ali vsaj en mesec pred februarjem 2008) pri istem delodajalcu v referenčnem obdobju (načeloma eno leto), v skladu z Direktivo. Po drugi strani francoska ureditev priznava kot obdobja dejanskega dela obdobja, v katerih je izvajanje pogodbe o zaposlitvi prekinjeno zaradi nesreče pri delu, ne da bi bila omenjena nesreča na poti na delo.

Sodišče v današnji sodbi odgovarja, prvič, da je treba Direktivo razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, ki pravico do plačanega letnega dopusta pogojuje z najmanj desetimi dnevi dejanskega dela (ali enim mesecem) v referenčnem obdobju.

Sodišče opozarja, da je treba pravico do plačanega letnega dopusta šteti za načelo socialnega prava Unije, ki ima poseben pomen, od katerega odstopanja niso mogoča in ki ga lahko pristojni nacionalni organi izvajajo samo v mejah, izrecno navedenih v Direktivi. Čeprav države članice lahko opredelijo pogoje za izvrševanje in uveljavljanje plačanega letnega dopusta, ne morejo določiti nobenega pogoja za pridobitev te pravice in izključiti samega nastanka te pravice, ki je izrecno podeljena vsem delavcem.

Poleg tega Sodišče potrjuje, da Direktiva ne razlikuje med delavci, ki so odsotni z dela, ker so v referenčnem obdobju na bolniškem dopustu, in tistimi, ki so v tem obdobju dejansko delali.² Iz tega je mogoče sklepati, da v zvezi z delavci, ki so na pravilno predpisanem bolniškem dopustu, za pravico do plačanega letnega dopusta, ki jo priznava Direktiva vsem delavcem, država članica ne more določiti obveznosti, da je delavec dejansko delal v referenčnem obdobju.

¹ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

² Sodba Sodišča z dne 20. januarja 2009 v združenih zadevah Schultz-Hoff in drugi ([C-350/06](#) in [C-520/06](#)), glej tudi sporočilo za medije št. [4/09](#).

Drugič, Sodišče pojasnjuje, da morajo nacionalna sodišča pri uporabi nacionalnega prava tega razlagati, kolikor je mogoče, ob upoštevanju besedila in namena Direktive. Nacionalno sodišče bo moralo za zagotovitev polnega učinka te direktive preveriti, ali lahko nacionalno pravico razlaga tako, da je odsotnost z dela zaradi poškodbe na poti na delo izenačena z odsotnostjo zaradi nesreče pri delu. V zvezi s tem Sodišče poudarja, da v skladu z Direktivo noben delavec, ki je v navedenem referenčnem obdobju na bolniškem dopustu zaradi nesreče, do katere je prišlo na kraju dela ali drugje, ali zaradi bolezni kakršne koli narave ali izvora, ne bo prizadet v svoji pravici do plačanega letnega dopusta.

Če taka skladna razlaga nacionalnega prava z Direktivo vendarle ne bo mogoča, bo to sodišče moralo preveriti, ali se lahko delavke kot je M. Dominguez, neposredno sklicuje na Direktivo. V zvezi s tem Sodišče najprej ugotavlja, da so določbe Direktive z vidika njihove vsebine nepogojne in dovolj natančne, da bi se lahko posamezniki nanje sklicevali pred nacionalnimi sodišči proti državi članici. Dalje, v delu, v katerem se upravičenci ne morejo neposredno sklicevati na direktivo proti posameznikom, bo nacionalno sodišče moralo preveriti, ali se je na Direktivo mogoče sklicevati proti CICOA glede na status, v katerem deluje (oseba zasebnega ali javnega prava). Če se bo na Direktivo mogoče sklicevati proti CICOA, nacionalno sodišče ne bo smelo uporabiti nobene nasprotne nacionalne določbe.

Sicer bo M. Dominguez lahko vložila odškodninsko tožbo proti državi za povrnitev morebitne utrpljene škode zaradi kršitve njene pravice do plačanega letnega dopusta, ki izhaja iz Direktive.³

Tretjič, Sodišče ugotavlja, da Direktiva državam članicam omogoča, da določijo drugačno trajanje plačanega letnega dopusta glede na vzrok bolezni, če to obdobje traja najmanj štiri tedne, kot je zagotovljeno v tej direktivi.

OPOZORILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Sodba Sodišča z dne 19. novembra 1991 v združenih zadevah Francovich in drugi ([C-6/90](#) in [C-9/90](#)).